

У парку

Михайло Білецький

Він їй за руку взяв,
Мовби випадково.
Думав — гніватися буде,
А вона — ні слова!
Він їй рученьку стискає,
Вона — мов не чує.
Вже він їй пригортає,
Ось уже й цілує...
— Чого мовчиш? — запитує.
— Мама наказала,
Щоб у парку з незнайомим
Я не розмовляла!